

הדלקת הנר; 19:05
יציאת השבת; 20:05

עלון מס' 263
ב" סיון התשע"ג
במדבר

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"כל זכר לגולגולת"

לגלול בגימטריה 'חסד'. חסד עשה איתנו ה' שנתן לנו לחזור ולתקן..

אחר הנשואין, היה הולך בעלה לחנות מדי יום ביומו עד שעת הצהריים, כשחוזר לביתו סועד ארוחת צהריים ולומד מעט בספרי התלמוד והמדקשים, ואחר כך הולך להתפלל מנחה, האשה בריוזותה היתה מבשלת לו מטעמים כאשר אהב..

יום אחד כשבא לסעודת הצהריים, הכינה לו אשתו תרנגולת מבשלת, והנה נשמעה דפיקה בדלת. אמר בעל הבית: "מי דופק?" והנה קול עונה: "אני עני המבקש אוכל כדי להחיות את נפשי."

תכף כששמע זאת בעל הבית, קם ולקח את התרנגולת בעודה שלמה, נתן אותה לאשתו כדי שתמסר אותה לעני. הלכה האשה ונתנה את הלחם והתרנגולת לעני. בשובה הביתה, ראה אותה בעלה שעיניה זולגות דמעות. שאל אותה מדוע היא בוכה..

ספרה לו האשה: "דע לך בעלי היקר, כי לפני שנשאתי לך, הייתי נשואה לאיש סוחר גדול, אך קרה פעם שבעת סעודת הצהריים, דפק איש עני על הדלת והתחנן לפניו שיתן לו מה לאכול, כי היה רעב מאד, ובעלי לשעבר כעס עליו מאד, והכהו וגרשו מעל פניו, ומאותו היום נתמעטה פרנסתו הלוך וחסור, עד שהתגרשתי ממנו ושבת לבית אבי."

לאחר מכן נשאתי לך. היום כשהעני דפק בדלת ויצאתי למסור לו את התרנגולת והככר, מצאתי שאותו עני הוא בעלי הראשון, וכשראיתי אותו במצב זה, לא יכלתי להתאפק וזלגו עיני דמעות על מצבו האמלל."

אמר לה בעל הבית: "אני הוא אותו העני אשר הכהו בעלך וחרפו וקיללו ומאותו היום שקבלתי עלי לחזור בתשובה, היטיב לי השם ויתברך, עד שהגעתי למה שהגעתי, וזכיתי לקחת אותך לאשה."

שוב רואים אנו, שמי שאינו נותן צדקה כפי יכולתו, ומעלים עיניו מן העניים, סופו שגם לו יעשו אותו דבר..

מתוך 'אבות ישראל'

מעשה באיש סוחר אחד, שהיה יוצא בכל יום למסחרו עד שעות הצהריים, כשהיה חוזר לביתו, אשתו היתה עורכת לפניו שלחן, מגישה לו תרנגולת מבשלת בטוב טעם, בכל יום היתה מבשלת לו אותה בטעם אחר, הוא אוכל ושמן ומתענג ענג רב.

פעם גבואו הביתה, הגישה לו אשתו תרנגולת מבשלת, פתאום נשמעה דפיקה בדלת. כששאל בעל הבית מי דופק בדלת, השיב הלה: "אני איש עני, ומבקש אני ממך לרחם עלי, כי לא בא לפי אוכל מאתמול בבקר". אמר לו בעל הבית: "השם יעזר לך.."

שוב בקש העני ואמר: "אנא תן לי רק פרוסת לחם ומעט מים להשיב את נפשי". כעס בעל הבית על העני שבה להטרידו ממנו, וצא אליו בכעס, סטר לו על פניו וגרשו מביתו.

הלך העני שבור לב, ודמעתו על לחיו והצטער מאד על מה שקרה לו. לאחר כך נתישבה דעתו עליו, ואמר: "היסורים הם מאת ה' לכפרת עונותי, כי לולא היתה חטאתי גדולה, לא היה מגיע לי כך ואני מקבל עלי מעתה לחזור בתשובה.."

אותו בעל הבית, שב לשלחנו, אכל ושתה והלך לנוח. למחרת יצא לשוק כדרךו למסחרו והנה אין איש פונה אליו. ביום השני, הניח את סחורתו מחוץ לחנות במקום שאסור להניח, באו שוטרים וקנסו אותו על כך..

כך היה פוחת והולך מפרנסתו מדחי אל דחי, עד שנדלדל מאד, התחיל למכור את רהיטו ביתו כדי שיהיה לו מה לאכול עד שלא נשאר לו מה למכור..

יום אחד קרא לאשתו, ואמר לה: את רואה את מצבי שאין לי לחם לכלכל אותך ואין לי ברירה כי אם להתגרש ממך. לא היתה ברירה לאשה, והסכימה להתגרש מבעלה, ושבה לבית אביה. לאחר כששה חדשים, בא שדכן אחד אל אביה ואמר לו: "וידע אני שיש לך בת גרושה ויש לי הצעה להשיא אותה אל איש אמיד וטוב לב. הסכים האב להצעה ונתן לו את בתו לאשה.."

"יכול אשר בו בקדשי"

"דעו ממרום לא מחלקים מתנות, ממרום קובעים משימות ומעניקים עבורן כלים! אם אדם עשיר עליו לכבד את ה' מהונו, זמר יכבד את ה' מגרונו, כל כישרון ניתן כדי לנצלו.. ר' ישראל מסלנט זצ"ל"

"והזוונים עליו"
"ישכר וזבולון"

כשתשאל על אדם אשר תרצה להתחבר עמו, שאל מי רעהו, כי האדם עושה כאשר רעהו עושה, על כן כשתהיה בתוך חברת העם התרועע עם הטוב ואל תתרועע עם הרע פן תהיה כמוהו.

ר' יהודה החסיד זצ"ל

הלאיטא דגרי תוכה
כפיו, נצול לדין סקילה

ר' נחמן מברסלב זצ"ל

אילו היו האנשים יודעים כי אין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו אפילו כרוחב שיערה (יומא לח) לא היה טעם להצטער בטובת אחרים כלל..
מסילת ישרים

מסופר על אם, שבאה פעם אל הרב שמשון רפאל הירש זצ"ל, והתלוננה מרות על ילדה שלא כיבד אותה כלל. הרב הירש ענה: "במשך עשר שנים עשית מה שהוא רצה.. האם עכשיו את מצפה שיעשה מה שאת רוצה?!"

מתוך 'שבילי החינוך'

"וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְזוּי וְלֹא יִמְתּוּ"

אומרים הרופאים החדושים, כי יותר מאשר ראוי להבין את החולי, יש להבין את החולה, כי הרבה בכל חולי, ולפעמים כל החולי בא מהלך רוח החולה, וכשיתקנו זה תעבור המחלה.. תרופת היסורים היא קבלתם בשמחה.

הרב דסלר זצ"ל

מדוע התורה לא נתנה בארץ או בירושלים,
הרי אויר של ארץ ישראל מחכים?

מעולם לא ראינו שעושים חופה בבית,
שאם כן הכלה תתחיל להתעסק בענייני הבית
ולא תתן דעתה על הבעל...

לכן קבלנו במדבר עם דעתנו על הבורא בלבד
כמו חתן וכלה בחדר יחוד.

הגר"ש פינקוס זצ"ל

מידת הביטחון יתירה בערכה על כל מה שיש
בעוה"ז, כגון שדות וכרמים וכל עשירות שבעולם
וגם מאדם שבידו להפוך כל מיני מתכות לזהב.
כי כל אלו יש להם פחד מבני אדם ומגנבים
ומליסטים, ואילו בעל הביטחון יש לו תמיד
מנוחה שלימה ואין לו דאגה משום דבר, נמצא
שהביטחון ערכו רב על כל עשירות שבעולם ואיך
נאמר שה' ישלם לו בעד מידת בטחונו דבר שהוא
פחות ממעלת הביטחון כגון ?

אלא מה הם התשלומים יותר גדולים שיכול
להשיג ע"י מידת הביטחון, שהקב"ה יחזק ויאמץ
לבנו, ויזכה לביטחון עוד יותר גדול ויהיה עוד יותר
מאושר! והן הן דברי הכתוב "קווה אל ה' חזק
ויאמץ לבבך וקווה אל ה'", שבזכות הביטחון יזכה
לביטחון יותר גדול וזהו שכרו..

מתוך 'חובות הלכות'

אין צריך האדם שיבוא אליהו הנביא ויאמר לו מהי דרגתו
בצבדת ה', האדם יכול לבדוק עצמו בנקל מהי דרגתו
בצבדת ה', והוא כפי הנקמתו במדות טובות
כלפי בני אדם.

בר לבב

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

כיבוד אב ואם (המשך)

כיבוד אב ואם חשוב ביותר, ולכן נאמר ב-'עשרת הדברות'. והוזכר שם בסמוך למצוות שבין אדם לבורא, כיוון שכבוד אב ואם מכלל כבוד שמיים. ולפיכך:

א. מותר לקנות מצרכי מזון, לצורך אביו ואמו, קודם תפילת שחרית. וכן, אם אביו או אמו יוצאים לדרך רחוקה, מותר לבנם שלא התפלל עדיין שחרית לבוא אל ביתם להיפרד מהם. וכן מותר לצאת לשדה התעופה או לתחנת הרכבת, קודם תפילת שחרית בכדי ללוות את אביו או אמו, או כדי לקבל את פניהם (אלא שיקרא 'קרית שמע' קודם לכן).

ב. בעת זקנותם של אביו ואמו, לכתחילה ישתדל להביאם לביתו לטפל בהם בעצמו. אלא אם כן ביתו צר מאד, או שיפרע לשלום הבית, או שלתועלת הוריו עדיף שיהיו בבית אבות.

ג. אם אביו או אמו חולים ודעתם מטורפת עליהם, או שהם אנשים קשים, וברור לו שאם יטפל בהם לפעמים לא יוכל לשלוט בעצמו ויתפרץ ויצעק עליהם שלא כדיון. נראה שעדיף יותר שידאג להביא מטפל שיטפל בהם כהלכה.

ד. היה הבן צריך לדבר מסוים ויודע שימלאו את בקשתו לכבודו של אביו, אף על פי שיודע שגם בשבילו יעשו אותו הדבר, לא יאמר עשו לי דבר זה בשבילי, אלא יאמר עשו בשביל אבא כדי לתלות הכבוד באביו.
ה. חייב לדבר עם הוריו בנחת ובלשון רכה ובכבוד, כמדובר אל מלך. ואם רואה שהם בצער ודאגה, ידבר על לבם דברי ריצוי ופיוס להרגיעם ולשמחם, כדי ליישב דעתם. ויזהר שלא לספר להוריו דברים שיצערו אותם, אלא אם כן יש צורך שידעו מהדבר.

בכל מקום בורא עולם נמצא, משיג ומקשיב,
גם כאשר אין אנו מרגישים.

ליקוטי מוהר"ן

הברכה האמיתית והגדולה ביותר היא, כאשר
אדם זוכה להיות מרוצה ממה שיש לו
ולהסתפק במועט.
מתוך 'מתוק האור'

כאשר הילד רואה את ההורה שמאבד שליטה עצמית, הוא מאבד את ערכו ואת סמכותו, כי הכעס מראה על חולשה נוראה ולכן הוא ההפך הגמור מחינוך אמיתי והמחנך צריך להיות דמות נעלה דמות נרצת דמות אצילית בשליטה העצמית והאיפוק וישוב הדעת..

מתוך 'חינוך באהבה'